

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 907/2025
03.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија Гордане Којић, председника већа, Александра Степановића, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела пореска утаја у помагању из члана 225. став 2. у вези става 1. и члана 35. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Драгослава Трнинића, поднетом против правноснажних пресуда Трећег основног суда у Београду 13К.бр.1251/19 од 17.09.2024. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1311/24 од 13.03.2025. године, у седници већа одржаној дана 03.09.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Драгослава Трнинића, поднет против правноснажних пресуда Трећег основног суда у Београду 13К.бр.1251/19 од 17.09.2024. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1311/24 од 13.03.2025. године.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду 13К.бр.1251/19 од 17.09.2024. године окривљени АА је оглашен кривим због извршења кривичног дела пореска утаја у помагању из члана 225. став 2. у вези става 1. и члана 35. КЗ и осуђен је на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и на новчану казну у износу од 100.000,00 (стохиљада) динара као споредну казну, а коју је дужан да плати у року од 3 месеца од дана правноснажности пресуде, а уколико то не учини суд ће новчану казну заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити 1 дан казне затвора. Окривљени је обавезан да надокнади трошкове кривичног поступка, а о чијој висини ће бити одлучено посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 1311/24 од 13.03.2025. године одбијене су као неосноване жалбе јавног тужиоца Трећег основног јавног тужилаштва у Београду и браниоца окривљеног АА - адвоката Драгослава Трнинића, па је потврђена пресуда Трећег основног суда у Београду 13К.бр.1251/19 од 17.09.2024. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Драгослав Трнинић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, те да у целости преиначи пресуде Трећег основног суда у Београду 13К.бр.1251/19 од 17.09.2024. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1311/24 од 13.03.2025. године или да у целости укине наведене пресуде и предмет врати на поновно суђење првостепеном или другостепеном суду, као и да на основу члана 488. став 3. ЗКП одреди да се окривљеном одложи извршење изречене казне затвора до коначне одлуке Врховног суда.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП предвиђено је да ће Врховни суд у седници већа решењем одбацили захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

У конкретном случају, бранилац окривљеног АА као разлог подношења захтева за заштиту законитости наводи повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено окривљеном. Међутим, бранилац у поднетом захтеву не указује у чему је то конкретно суд прекорачио границе свога овлашћења приликом изрицања кривичне санкције окривљеном и која конкретно одредба кривичног закона је повређена, већ својим наводима заправо само оспорава налаз и мишљење вештака везано за висину износа утајеног пореза, износећи при томе сопствену тврдњу да је наведени износ нетачно утврђен јер је вештак у обрачун износа утајеног пореза погрешно узео и период за који окривљени није био директор предметног предузећа. Изнетим наводима захтева бранилац окривљеног, по налажењу овога суда, суштински указује на погрешно утврђено чињенично стање од стране нижестепених судова везано за висину износа утајеног пореза, а што представља повреду одредбе члана 440. ЗКП.

Како, дакле, из изнетих навода произилази да бранилац окривљеног у поднетом захтеву, као разлог побијања нижестепених пресуда, само формално означава повреду закона због које је подношење захтева дозвољено окривљеном (члан 439. тачка 3. ЗКП), док суштински указује на повреду одредбе члана 440. ЗКП, а која повреда

одредбе ЗКП не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни суд захтев браниоца окривљеног у овом делу оценио недозвољеним.

Поред тога, бранилац окривљеног у поднетом захтеву истиче и да другостепени суд није у образложењу другостепене пресуде оценио жалбене наводе браниоца окривљеног везане за погрешно од стране првостепеног суда утврђен износ висине утајеног пореза, а који наводи браниоца окривљеног би по налажењу овога суда представљали повреду одредбе члана 460. став 1. ЗКП.

Имајући у виду да повреда одредбе члана 460. став 1. ЗКП не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу, то је Врховни суд захтев браниоца окривљеног и у овом делу оценио недозвољеним.

Из напред изнетих разлога Врховни суд је, на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Драгослава Трнинића одбацио као недозвољен.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

Председник већа-судија
Гордана Којић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић